

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De iis quae in Thebaide acta sunt. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

varias illarum etiam incursiones, ense obtruncati fuerunt,
& marinis fluctibus sepulchrorum loco mandati.

De iis que in Aegypto acta sunt. CAP. VIII.

Talis fuit Aegyptiorum pugna qui Tyri pro vera pietate, præclara certamina obierunt. Illos autè, qui sunt in ipsa Aegypto patria sua martyrio defuncti, nemo est, qui non magnopere admiretur. vbi viri cū vxoribus & liberis numero prope infiniti, pro seruatoris nostri doctrinæ, vita fragili & breui temporis momento duratura penitus neglecta, varia mortis genera subierunt. Quorum alij post cuticulam nouaculis laceratâ, post mēbra luxata & distorta, post corpora flagellis acerbissimis laniata, alijsq; infinitis, variis & dictu horrēdis tormētis excruciatâ, in ignē tandē iniecti fuerūt. Alij in altū pelagus præcipitati: alij lictoribus sua capita amputâda fidētī animo obiecerūt, alij occubuerūt, ipsis cruciamētis oppressi: alij fame confecti interierunt: alij rursus patibulis suffixi: quorum nonnulli tanquam malefici suspensi, alij deteriore modo, capite in terram demisso, clauis firmati & viui vsque eo seruati, quoad ipsis patibulis fame contabescerent.

De iis que in Thebaide acta sunt. CAP. IX.

Nullo dicendi genere explicari potest, quænam vera, quas ærumnas, martyres in Thebaide exantlarint, testis acutis vngularum loco admotis, per totum corpus ad extremū spiritum dilacerati. Mulieres autem vno pede alligatæ, sublimes in aerē capite deorsum statuto, quibusdā machinamētis attractæ, nudis omnino & detectis corporibus, spectaculum scēdissimum, crudelissimū omniū, & ab omni humanitate alienissimū intuentiū oculis exhibuerunt. Homines rursus arboribus & earū ramis astricti perierunt. Nā cum duos ramos robustissimos illos quidē machinis quibusdā in vnū attraxissent, ad vtrumq; illorū, martyrū crura distinentes affligētēsq; eos impetu quodā denuo pro natura sua distēdi, diffundiq; dimiserūt: sicq; illorum mēbra in quos ista excogitabāt, repētino impetu distrahta fore suspicati sunt. Neq; hæc certe fluere ad paucos dies, aut ad exiguū tempus, sed diu admodū, ad amorū integrorū spatiū, continuat

EVSEBII HISTORIAE

auata: in quo quidē spatio erant interdū plures quā de
cē, nonnūquā viginti numero, & amplius eo, saepe nō pau
ciores q̄ triginta interfecti: iam p̄pe sexagīta, aliquando
rursus centū viri, vno die, simul cū tenellis admodū libe
ris & mulieribus morti additi, & variis suppliciorū ge
neribus, vicissitudine quadā admotis trucidati. Ipsi etiā
cū forte in eisdē locis versaremur, cōplures cōfertim v
no die sumus oculis contēplati: alios ignis incēdio peri
mi, alios securi percuti, vsq; adeo vt tū securis ipsa ferie
do obtūderetur, & velut crebriore icū debilitata infrin
geretur, tū carnifices ipsi trucidādo defatigati mutuis o
peris traditis, alter ad alterū subleuādū, succederēt. Quo
quidē tēpore mirandā supra modū alacritatē, vimq; reue
ra diuinā, & singularē animi propēsionē eorū, qui in Chri
stū dei crediderūt, intuebamur. Simulatq; enim sentētia
cōtra priores pronūtiata fuit, alii aliunde ad tribunal iu
dicis prosilire cōperūt: seq; Christianos cōfiteri: acerbi
tates & multipliciū tormētōrū modo pro nihilo putare:
absq; metu & terrore libere pro religione & cultu Dei
omniū rerū moderatoris loqui: cū gaudio, deniq; risu, &
læticia postremā mortis sentētiā excipere, sic vt psalmos,
hymnos, & gratiarū actiones in deū totius mūdi cōdito
rē, quoad extremū spiritū edidisset, lætis aīs decātarent.

De Philoroma & Phileam martyribus. CAP. X.

ATq; isti martyres admiratione digni quidē fuerūt:
sed illi præ cæteris videbātur egregie admirabiles,
qui quāuis diuitiis, nobilitate, gloria, eloquētia, &
philosophiæ cognitione illustres essent, hæc oīa tamen
pro vera pietate & fide in seruatorē & dominū nostrū se
sum Christū pro nihilo ducerēt: talis erat Philoromus,
vir magistratū nō illū quidē vulgare adeptus, sed ad Im
peratoris negocia Alexādrīe procurāda delect^o: qui non
sine magna gloria & honore (vt Romanorū mos fert) à
satellitib⁹ stipatus, in dies singulos de cōtrouersis ad se
relatis iudiciū tulit. Talis Phileas etiā Chimitēsis eccle
siæ episcopus, vir plane cū in ciuilibus patriæ institutis,
& ecclesiæ ministeriis valde præstabilis, tū philosophiæ
disciplinis eximius. Isti duo cum permulti & cognati, &
alii amici eos obsecrassent, cū præterea viri primarii, qui
cū imperio erāt, orassent, cū ipse iudex deniq; hortat⁹ ef
set, vt sui ipsorū caperēt misericordiā, liberorūq; & vxorū